

75 jaar schaken in Limburg in vogelvlucht

Inleiding.

En toen de Schepper zijn grote werk volbracht had, kwam het schaakspel tot hem met de klacht dat het zonder tehuis was gebleven. Noch in het ernstige paleis der wetenschappen noch in het glanzende huis der schone kunsten was het uitgenodigd en daarbij voelde het zich te trots en verheven om vriendschap en onderdak te zoeken bij de spelen van alledag.

Toen zal wellicht de Heer het volgende antwoord hebben gegeven: ik heb geen bepaald tehuis toegedacht omdat de grenzen van uw gebied niet scherp te trekken zijn. Toch zijt gij verwant zowel aan de wetenschap als aan de kunst. De eerste kunt ge voorhouden dat zij nauwelijks strenger en logischer te werk gaat dan gij; de tweede dat gij een rijkdom aan schoonheid ontvouwt aan hen die in uw onuitputtelijke mijn weten door te dringen. Zoek niet naar onderdak bij uw trotse verwanten. In hun tehuis zullen ook lieden binnensluipen die daar in feite niet horen te zijn en vaak zullen deze kleinen als de groten gevierd worden. Bij u echter zal slechts het waarlijk grote talent stralen en daarbij het zwakkere de juiste belichting geven. Grote vertegenwoordigers zal ik u zenden die u dan weer tot de wetenschap, dan weer tot de kunst nader zullen brengen. Voor hen zult ge een verleidelijke sirene zijn en door hen in uw hart te sluiten, zult gij hun veel vreugde maar ook veel leed brengen. Uw grote adepten zullen bewonderenswaardige dingen doen, zonder dat de wereld hen als grote geleerden of kunstenaars zal beschouwen.

Zo zult gij altijd een stiefkind zijn, maar schoonheid zal door de eeuwen heen bewonderd worden. En met dit lot zult ge u moeten verzoenen.

Aldus een citaat van de Hongaarse grootmeester Maroczy. De geschiedenis van het schaakspel leert dat het werkelijk zo gegaan is. Er waren schaakkunstenaars, en vermoedelijk zullen zij er tot in lengte der dagen blijven. Grote figuren die van alles hadden kunnen zijn, wijdden hun leven aan het schaakspel doch ontvingen voor hun gigantische prestaties weinig loon. Vrijwel zonder uitzondering waren zij arm en stierven ook arm.

De eerste wereldkampioen.

De eerste officiële wereldkampioen van de moderne schaakgeschiedenis is Wilhelm Steinitz. Het was ook in die tijd dat het schaken in Nederland begon te leven. In 1873 werd de de Nederlandsche schaakbond opgericht. En zo nam het schaakleven in ons kleine landje een aanvang. De schaakbond is een van de oudste sportbonden van het land. In hoeverre er in die beginjaren in Limburg werd geschaakt, is niet bekend vanwege het feit dat er pas na oprichting van de diverse verenigingen gedocumenteerde verslagen te vinden zijn.

Eerste club in Limburg.

De eerste - nu nog steeds bestaande - schaakvereniging die in Limburg werd opgericht, was in 1920 MSV Maastricht. In de daaropvolgende jaren kwamen daar nog de schaakclubs uit Heerlen (1924), Venlo (1925) 't Pionneke Roermond (1926) en GESS Sittard/Geleen (1927) bij. Ook bestonden er schaakclubs waarvan de namen nu niet meer bestaan zoals Eygelshoven en Treebeek. Wat opviel, was dat er in het zuiden van Limburg meer schaakclubs bestonden dan in het noorden. Het gewicht van het schaken heeft in Limburg altijd meer in het zuiden gelegen. Daar lagen de meeste verenigingen en bevonden zich de meeste (top-)schakers.

Oprichting Limburgse bond.

Met al deze schaakactiviteiten kon het niet uitblijven dat er tot oprichting van een Limburgse bond werd besloten. De officiële oprichtingsdatum is 25 maart 1927.

De vermoedelijke initiatiefnemers waren B.Vlekke en J.Gemmeke uit Maastricht. Op 16 april 1928 bestond het bestuur uit: ir. F.Bianchi (voorzitter), B.Vlekke (secretaris/penningmeester), K. van Munster, K.Scholle en de heer Aarts.

De eerste verenigingen die toetraden tot de bond waren: Eijgelshoven, I.V.Y., Treebeek, Heerlen en Maastricht. Dat dit aantal in de eerste jaren na de oprichting sterk toenam, bewijst wel het feit dat er op de eerste ledenvergadering op 16 september 1928 ook al vertegenwoordigers aanwezig waren van de clubs 't Pionneke uit Roermond en Sittard. Intussen waren er in het seizoen 1927/1928 al de nodige activiteiten ondernomen. Er werd internationaal geschaakt tegen Luik, Aken en Oost-België. Dit waren wedstrijden die in latere jaren ook steeds weer zouden terugkeren. In het eerste jaar waarin deze wedstrijden werden gespeeld kon het Limburgse team alleen maar de wedstrijd tegen Oost-België winnend afsluiten, 7½ - 5½. De andere wedstrijden gingen verloren. Ook kwam er in dat jaar een uitnodiging binnen van de Brabantse schaakbond, die toen ook maar pas bestond, om een massakamp te spelen. Die wedstrijd kon uiteindelijk echter geen doorgang vinden, omdat "onze bond moeilijk een massa op de been kon brengen". Bij veel verenigingen had het schaken het imago van denksport voor 'gestudeerden'. Veel van onze topschakers in die tijd hadden een doctor- of meestertitel. Maar schaken is er voor iedereen. Je hoeft er niet voor gestudeerd te hebben. Een levend bewijs daarvan was Alex Vinken, die als zoon van een gewone arbeider aan de top van het Limburgse schaken belandde. Hij begon pas met schaken op 18-jarige leeftijd maar drong desondanks in no time door tot de top van de Limburgse schaakwereld. Zijn ster rees snel en lang bleef hij aan de top. Hij werd maar liefst

twintig keer Limburgs kampioen. Hij is hiermee nog steeds recordkampioen van Limburg. Aan Alex Vinken wordt elders in dit boek een apart hoofdstuk gewijd.

In Maastricht richtte men ondertussen de zogenaamde arbeiders schaak vereniging op.

In competitieverband.

Het jaar 1927 was voor de schaakwereld in Limburg in alle opzichten een belangrijk jaar, er werd namelijk voor het eerst in competitieverband gespeeld tussen de diverse clubs. Men had in die jaren een eerste en een tweede klasse en er werd deelgenomen door de volgende verenigingen. In de eerste klasse waren dat: Maastricht, Heerlen 1 en 2, I.V.Y. In de tweede klasse waren dat: Max Euwe uit Treebeek, Eijgelshoven, Heerlerheide en Heerlen 3. In de eerste afdeling werd M.S.V. Maastricht kampioen. Deze competitie liep van november 1927 tot februari 1928.

Eerste kampioen van Limburg.

Onze provincie kreeg in 1928 zijn eerste kampioen van Limburg in de persoon van A.Rosmüller uit Maastricht. Op 2 februari 1929 kwam na veel vergaderen de aansluiting bij de Nederlandsche Schaak Bond tot stand.

Het seizoen 1927/1928 werd afgesloten met een totaal aan inkomsten van 17,80 gulden; een totaal aan uitgaven van 17,64 gulden. Het batig saldo bedroeg dus 16 cent. Reeds na ruim een jaar vond er een voorzitterswisseling plaats. J.Gemmeke volgde F.Bianchi op. Echter, een á twee jaar verder keerde de heer Bianchi terug als voorzitter van de bond. Vanaf dat moment bleef hij voorzitter gedurende maar liefst dertig jaar. Voor zijn enorme staat van dienst werd hij daarna benoemd tot erevoorzitter van de Limburgse schaakbond.

In 1935 stond (schaakminnend) Nederland op z'n kop. Max Euwe werd wereldkampioen. Het schaken in Nederland leefde op. In de periode 1936/1937 werden er pogingen ondernomen om het ledenbestand van de Limburgse bond wat uit te breiden. Met dit doel voor ogen heeft men door een aantal Amsterdamse hoofdklassespelers

simultaanwedstrijden laten spelen op diverse plaatsen in Limburg, o.a. Venlo, Tegelen, Heerlen, Heerlerheide, Treebeek, Eijgelshoven en Chevreumont. Onze schaaagasten kwalificeerden ons schaa kniveau als matig. Maar dat in Limburg toch wel goed geschaakt kon worden bewees toenmalig Limburgs kampioen van 1938 J.Selman; hij behaalde op het landelijk onderbondskampioenschap van dat jaar in Hilversum een verdienstelijke tweede plaats met een half punt achterstand op de koploper.

In dat jaar nam Limburg ook afscheid van oud-voorzitter en initiatiefnemer B.Vlekke in verband met diens vertrek naar Rome. In het seizoen 1937/1938 bereikte de bond een ledenaantal van 212. Ook vond toen de eerste "Limburgse bondsdag" te Sittard plaats, met 64 deelnemers.

De oorlogsjaren.

Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog in 1940 was het ledenaantal van de Limburgse bond 308. Tijdens de oorlogsjaren was het hoofddoel van de Limburgse schaakbond om te proberen zo goed mogelijk te blijven functioneren. In deze opzet is men redelijk geslaagd, razzia's, honger en zelfs gevangenschap ten spijt. Ook moest men op last van de bezetter de bond reorganiseren. Vele clubs traden dan ook uit de bond zoals Venlo. De internationale contacten waren vanzelfsprekend minimaal. Vanuit Venlo kwam het verhaal dat er in 1942 bijvoorbeeld een verzoek werd ingediend om tot een heroprichting van de Venlose schaakvereniging te komen. Bang voor collaboratie weigerde het Thomascollege in Venlo de medewerking. Een vijftiental spelers wilde toch spelen maar een verzoek tot heroprichting werd afgewezen. Uit verslagen van die club blijkt dat de secretaris van de Limburgse bond de Venlose schakers adviseerde toestemming tot heroprichting te verkrijgen via de Sicherheits Polizei in Maastricht, dit klinkt ongelooflijk. De leden waren verstandiger en meldden zich en bloc aan bij Arx Arcen en speelden met twee achttallen

onder in de eerste klasse. Dit is maar een van de vele lotgevallen van de schaakwereld in Limburg. Maar al dit ongerief viel natuurlijk in het niet bij het vele menselijke leed in de oorlog. In een aantal plaatsen in Nederland verloren schaakclubs bij bombardementen hun materiaal. Mogelijk hebben vergelijkbare gevallen zich ook in Limburg voorgedaan. In oktober 1942 verdween de letter K uit de naam van de Koninklijke Nederlandse Schaak Bond. Op papier werd de naam dan ook NSB (Nederlandse Schaak Bond). Vindingrijk, zoals men was in die tijd, kwam binnen de kortste tijd de naam Nedschabo in gebruik om te voorkomen dat de afkorting NSB gebruikt moest worden. De NSB had in die tijd immers een andere betekenis met een negatieve klank. Medio 1942 moest de bond op last van haar bezetters worden gereorganiseerd. De onderbonden werden opgeheven. De verenigingen werden rechtstreeks lid van de bond. Dat deze afdelingen in feite onderbonden bleven behoeft nauwelijks betoog. In Limburg werd tijdens de oorlog geschaakt zo goed en zo kwaad als het kon, in clubverband of gewoon in de huiskamer (door het gedwongen thuis zitten). Er werden zelfs klokken vanuit Duitsland gesmokkeld. Dat er ook in officieel verband

LIMBURGSE SCHAAKBOND

Erevoorzitters:

F. Bianchi †

F. Hendriks

Ereleden:

P. Leyendekkers †

G. Dreier

F. Rijvers

E. Jacobs

W. Jeuken

A. van der Sande

H. Borghouts

Voorzitters:

1927 F. Bianchi

1928 J. Gemmeke

1929 F. Bianchi

1958 A. Veldhoen

1961 R. Elst

1967 G. Dreier

1973 W. Drent

1977 F. Hendriks

1992 D. Klokgieters

1994 F. Clevers

1999 J. Cuppen

werd geschaakt, getuigt het feit dat Alex Vinken in die periode keer op keer Limburgs kampioen werd. De Limburgse schaakbond is mede de oorlog doorgekomen, omdat de schakers een opmerkelijke eenheid demonstreerden. Van de KNSB is bekend dat zij steun heeft verleend aan clubs en leden. Zij heeft bijvoorbeeld hulp gegeven bij het onderduiken en /of vlucht pogingen.

De naoorlogse periode.

Het jaarverslag 1945 van de Limburgse bond gaat nauwelijks over schaken, maar over het einde van de oorlog. Het schaken in Nederland herrees uit haar as. Groot waren de verliezen, maar toch was het opmerkelijk met welke veerkracht het Nederlandse schaakleven zich herstelde. De KNSB steunde diverse verenigingen in het land om weer aan materiaal te komen om zo het schaakleven op gang te brengen.

In de eerste jaren na de oorlog nam het aantal leden van de Limburgse schaakbond dan ook fors toe. Het jaar 1948 leverde de hoogste stand op met niet minder dan 839 leden, verdeeld over 37 verenigingen. Na vijftien jaar bestuurslidmaatschap werd in dat jaar afscheid genomen van de heer Schoenmakers. Hij werd als secretaris opgevolgd door J.Jaegers. Na de forse ledenwinst in de naoorlogse jaren, keerde vanaf 1949 het tij

weer. In 1949 liep het aantal terug naar 701 leden, terwijl het aantal clubs daalde naar 31. In zijn jaarverslag verzuchtte secretaris Jaegers dat er een groot gemis aan activiteiten was. Er kwam zelfs geen enkele aanvraag voor een toernooi. In de veertiger en vijftiger jaren kwam Max Euwe naar Limburg om ons te verrijken met een aantal simultaanwedstrijden. En het was tijdens een van deze seances dat men op het idee kwam om een toptoernooi te organiseren, om het 25-jarig bestaan van de schaakclub MSV luister bij te zetten. Het werd in 1946 een toernooi om nooit meer te vergeten, mede door het feit dat Euwe het deelnemersveld aanvoerde. Het was ook het toernooi dat Alex Vinken met de sterkste spelers van Nederland zijn krachten mocht meten. Euwe won, gevolgd door Devos, Van Scheltinga, Vinken, Prins, Alexander, Sultanbeieff. Tijdens dit toernooi behaalde Vinken een mooie remise tegen Euwe in zijn eigen opening, de zogenaamde Vinken variant van het Siciliaans. De jaren die hierop volgden stonden in het teken van Alex Vinken die de Limburgse schaaktitel jaar in jaar uit voor zich opeiste.

Zilveren jubileum.

Met 650 leden en 33 clubs vierde de Limburgse bond in 1952 het 25-jarig jubileum. Het bestuur zag kans om de grote

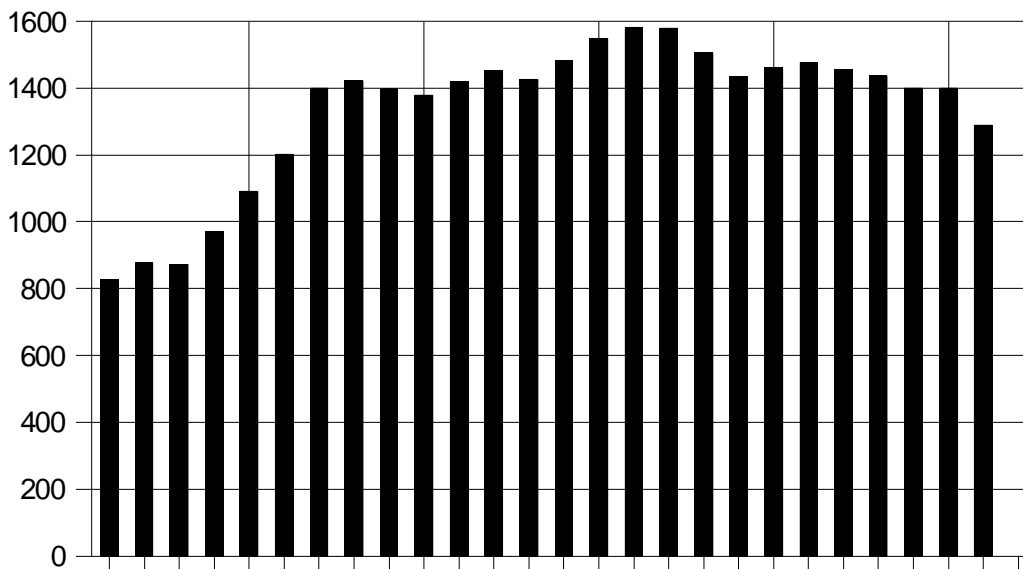
Bondswedstrijden van de KNSB naar Limburg te halen, alsmede het dameskampioenschap van Nederland en de wedstrijden van de zogenaamde tweede categorie.

In 1958 kwam er een einde aan een buitengewoon lange voorzittersperiode van ir.

F.Bianchi uit Heerlen. Na een periode van dertig jaar trad hij terug als voorzitter. Secretaris J.Jaegers schreef in een jaarverslag over hem:

“Als er één figuur is die Uw bijzondere aandacht verdient, dan is het wel onze geachte Voorzitter, die gedurende bijna al die jaren, merendeels als voorzitter, in het Bestuur zitting had en daarin de belangen van het Limburgse schaak steeds met hart en ziel heeft gediend. Uit de mij ten dienste staande geschriften, notulen enz. van het archief is helaas niet met zekerheid op te maken wanneer de heer Bianchi voor het eerst als bestuurslid tot onze bond toetrad, doch vast staat dat hij in december 1927 reeds voorzitter was en hij, na op 16 september 1928 te zijn afgetreden, het heeft klaar gespeeld om vanaf september 1929 tot op heden in het bestuur te blijven. De verregaande bescheidenheid van onze voorzitter kennende hoop ik dat hij het mij niet euvel zal duiden dat ik mij verstout heb het vorenstaande omtrent zijn persoon aan de vergetelheid te onttrekken”.

Ledenaantal LiSB laatste 25 jaar

De heer Bianchi werd in 1958 opgevolgd door A.Veldhoen. Het ledenaantal daalde aanvankelijk van 650 in 1952 tot ruim 500 in het midden van de vijftiger jaren. In 1961 werd het voorzitterschap overgenomen door R.Elst uit Maasniel. In 1967 werd G.Dreier uit Brunssum voorzitter. In 1968 volgde de benoeming van P.Leydekkers uit Roermond tot erelid van de Limburgse bond, dit vanwege zijn vele verdiensten gedurende de periode vanaf 1948 waarin hij bestuurslid en penningmeester was geweest. In 1973 kwam de voorzittershamer in handen van W.Drent uit Limbricht.

Beleidsplan.

In 1973 ging het bestuur met een nieuw beleidsplan naar de ledenvergadering. De bedoeling

hiervan was, om liefst zo snel mogelijk het aantal van duizend leden te bereiken en de speelsterkte te verhogen. De opstellers van dit plan, de bestuursleden J.Nieuwhof en J.Janssen, kregen veel lof voor dit plan.

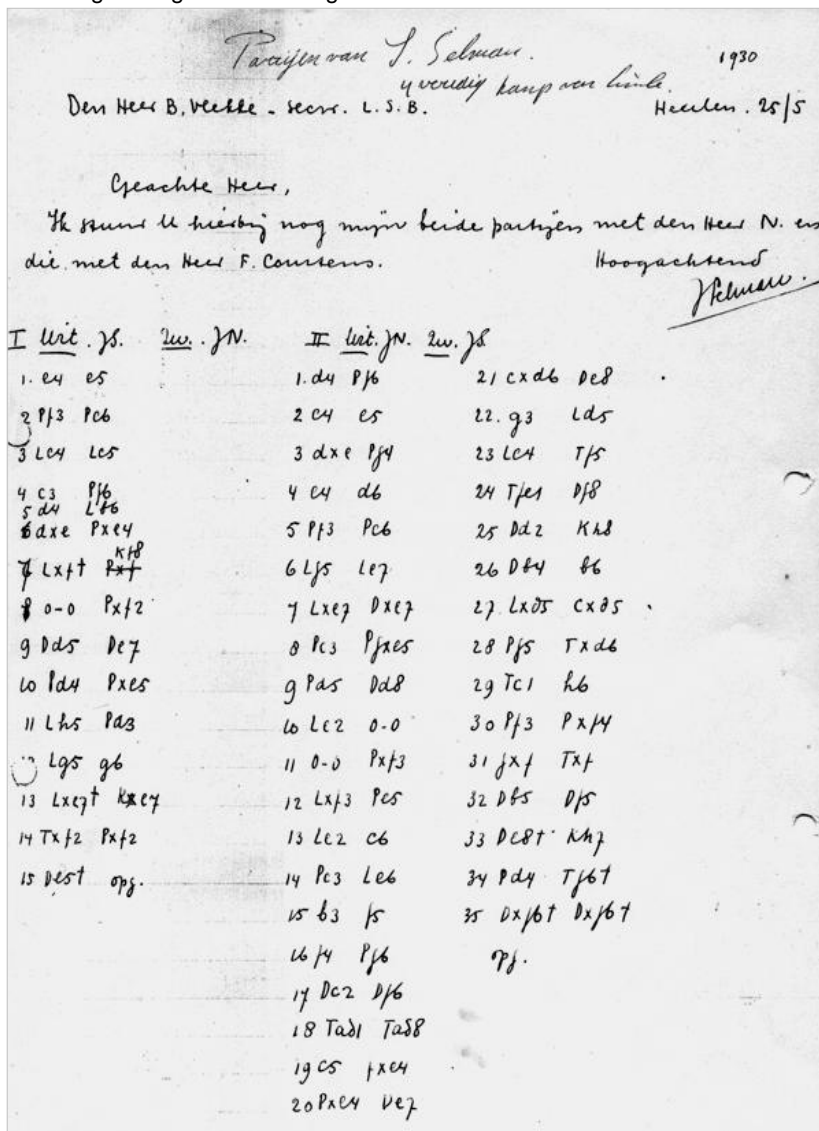
Op 1 mei 1977 werd op bescheiden wijze het vijftigjarig bestaan van de Limburgse bond gevierd met een massakamp aan zestig borden tegen het Aachener Schachverband. Vele jaren was het aantal leden onder de 600 gebleven, maar uiteindelijk was het in 1977 toch alweer aangegroeid tot tot 876, verdeeld over 22 verenigingen. In september 1977 werd F.Hendriks uit Oirsbeek gekozen tot voorzitter. Hij zou deze functie maar liefst vijftien jaar vervullen. Als belangrijkste punt voor het komende bestuursbeleid noemde de heer

Hendriks de werving van nieuwe verenigingen, met het uiteindelijke doel om het magische getal van duizend leden, dat ook in het beleidsplan van 1973 was genoemd, te overschrijden. Deze doelstelling werd verwezenlijkt. Al twee jaar later kon het duizendste lid worden verwelkomd. Nummer duizend was geen eendagsvlieg. Het ledenaantal bleef daarna nog flink doorgroeien.

In november 1977 organiseerde de vereniging GESS (Geleen En Sittard Schaken) een groot weekendtoernooi in het kader van haar gouden jubileum. Er werd gespeeld in vierkampen. Er waren honderd deelnemers. Het lukte GESS om, voor het eerst sinds 1946, weer eens grootmeesters voor een toernooi naar Limburg te halen. In een grootmeestergroep speelden Hans Ree, Jan-Hein Donner, Hans Böhm en Gert Ligterink. In de meestergroep gaven Peter Scheeren, Fred van der Vliet, Rob Hartoch en Paul van der Sterren acte de presence.

Nieuwsbrief.

Nogmaals 1977. Het jaar waarin dus veel gebeurde in schakend Limburg. Nadat J.Janssen reeds eerder lange tijd een Mededelingenblad voor de Limburgse schaakbond had verzorgd, startte W.Jeuken, kort na zijn aantreden als bestuurslid, met de uitgave van een Nieuwsbrief. Negenmaal per seizoen verspreidde hij deze in een oplage van ongeveer duizend exemplaren via de teamleiders van de thuis spelende teams in de competitie. Alle competitiedeelnemers kregen dus op de wedstrijd dag voor aanvang van de wedstrijd een exemplaar uitgereikt. Degenen die niet aan de bondscompetitie deelnamen, kregen hun exemplaar uitgereikt op de eerstvolgende clubavond. In 1978 vond ter gelegenheid van het gouden jubileum van het Aachener Schachverband weer een massakamp plaats. In plaats van de gewenste vijftig deelnemers, konden er 37 Limburgse schakers op de been worden gebracht. Er werd op het nippertje verloren met 19-18. Verder werd er in 1978 voor het eerst gespeeld om het Limburgs dameskampioenschap.

* Een originele partijnotatie uit de oude doos.

Datzelfde jaar werd de Limburgse bond getroffen door het overlijden op 53-jarige leeftijd van de secretaris van het bondsbestuur, J. Nieuwhof uit Beek.

Sterke jeugdspelers.

Op jeugdgebied deed Limburg in die jaren van zich spreken. Vooral de vereniging GESS deed het voortreffelijk met de jeugd. Han Jansen (1977) en Rudy Douven (1979) werden jeugdkampioen van Nederland in de hoogste leeftijdsgroep. Douven bereikte op het wereldkampioenschap voor junioren een verdienstelijke vierde plaats. Hij won onder meer zijn partij tegen de uiteindelijke wereldkampioen Yasser Seirawan!

In 1978 nam G. Dreier afscheid van het bondsbestuur. Bij die gelegenheid werd hij benoemd tot erelid. Dhr. Dreier had zich in een zestien jaar lange bestuursperiode ontpopt tot een bekende persoonlijkheid met vele verdiensten voor de bond. Hij vervulde diverse bestuursfuncties. Hij zette zich in voor een hoger ledenaantal en was niet alleen actief vanachter de bestuurstaafel. Meerdere keren trok hij de provincie in als er bij verenigingen moeilijkheden waren of dreigden. Kortom, een lid om in ere te houden.

De Maastrichtse schaakvereniging MSV deed in 1980 van zich spreken in verband met het 60-jarig bestaansfeest. Nadat eerst een "schaakvaart" over de Maas naar Luik was georganiseerd, werd in samenwerking met VSM de Stichting Internationaal Schaakfestival opgericht. Dit leidde tot het eerste schaakfestival in de Eurohal met deelname door 37 teams waaronder ook teams uit Noord-Brabant, België, Frankrijk en Duitsland. Ook organiseerde de jubilerende vereniging een levend schaakspel op het Vrijthof.

In de jaren 1980 en 1981 vonden de zogenaamde Rabo-simultaanwedstrijden plaats. In 1980 op negen plaatsen in Limburg met in totaal 604 deelnemers en in 1981 op zes plaatsen met 525 deelnemers. De Maastrichtse vereniging VSM presteerde het in 1982 om met een damesviertal aan de

'bekercompetitie' deel te nemen. De heren bleken daar toen nog onwennig tegenover te staan ("Moeten wij daar tegen schaken?"). Er werden af en toe minachtende opmerkingen gemaakt. Het een en ander leidde tot een stevige reprimande aan het adres van de "heren" in de Nieuwsbrief van de Limburgse bond. Gelukkig zou men zich heden ten dage zo'n gedrag ten opzichte van schakende dames niet meer kunnen voorstellen. Het schaken door dames is nu immers heel gewoon.

In 1982 werd na een grondige voorbereiding besloten tot een herindeling van de bondscompetitie voor clubteams. De derde klasse deed zijn intrede. Eveneens in 1982 werd F. Rijvers uit Roermond benoemd tot erelid van de bond. Dat gebeurde bij gelegenheid van zijn afscheid als bestuurslid. Rijvers was vijftien jaar bestuurslid, waarvan tien jaar als penningmeester en vijf jaar als vice-voorzitter. Rijvers werd gekenmerkt door bescheidenheid en rust. Hij waakte over de financiële positie van de bond en droeg bij aan een goede onderlinge verstandhouding binnen het bestuur.

* Alex Vinken overleed in 1983

Het jaar 1983 begon slecht voor het schaken in Limburg. Op 12 januari overleed op 70-jarige leeftijd Alex Vinken, die hier reeds eerder werd gememoreerd.

Staking.

Het jaar 1983 werd ook het jaar van een nog niet eerder

meegemaakte "staking". Tijdens de finale om het Persoonlijk Kampioenschap van Limburg in Weert weigerden maar liefst twaalf spelers de laatste ronde te spelen. Inzet van het protest vormde de interpretatie van het Zwitsers systeem. Voor de daarop volgende cursus wedstrijdlerder in Roermond vormde dat vervolgens een dankbaar studie-onderwerp. Nog een nieuwtje in 1983 was de organisatie van de eerste schaaknacht, door VSM in Maastricht. De belangstelling was meteen erg groot.

In 1984 startte een nieuwe activiteit in de Limburgse schaakbond, namelijk de zogenaamde "KO (knock out) - bekercompetitie" met viertallen. Daar stond tegenover, dat jammer genoeg voor de twaalfde en tevens laatste maal het jeugdtoernooi van SV De Witte Dame uit Grubbenvorst plaatsvond. Met meer dan tweehonderd deelnemers was dit toernooi jarenlang een van de grootste jeugdtoernooien van Nederland.

In 1984 werd een Limburgse schaker gekozen in het bestuur van de KNSB: C. van Gunst uit Sittard, voorzitter van GESS. Hij werd met name belast met recreatieschaak, waarbij het 'schaken overdag' een belangrijke rol speelde. Dit schaken overdag kwam ook in Limburg op een groot aantal plaatsen van de grond.

De KNSB besloot in 1985 tot de invoering van de derde klasse in de KNSB-competitie. Dit ging inhouden dat 't Pionneke, DJC en Hoensbroek/Max Euwe naar die KNSB-competitie promoveerden. Vanaf toen, eindelijk de lang gewenste zes Limburgse teams in de KNSB-competitie!

Nieuw in 1986 was dat de Limburgse bond meer aandacht ging besteden aan de jeugdtraining. De Limburgse topspeler Henk Temmink werd met name hiervoor in het bestuur gehaald en op de begroting werd een extra bedrag opgenomen van 750 gulden. Hiervoor was wel een contributieverhoging noodzakelijk.

Zestigjarig bestaansfeest.

Op 16 mei 1987 vierde de Limburgse schaakbond het zestigjarig bestaansfeest met

een manifestatie in De Oranjerie te Roermond. Er werd een schaaktoernooi gehouden met 240 deelnemers. In zijn openingstoespraak toonde voorzitter F.Hendriks zich bijzonder verheugd dat op deze dag zoveel schaakliefhebbers bijelkaar waren in een feestelijke sfeer. Een commissie, die werd gevormd door Ger Hahn, Leon Muys en Jos Schiepers, had er voor gezorgd dat 240 deelnemers vlot aan het schaken konden. Het toernooi wees uit dat het rayon Nieuwe Mijnstreek de beste schakers had meegebracht, gevolgd door de Westelijke Mijnstreek, Midden-Limburg, Noord-Limburg, Oude Mijnstreek en Maastricht. Er was tevens een boekenstand ingericht en er kon gespeeld worden op een groot aantal schaakcomputers. De receptie werd ingezet met een toespraak van voorzitter H.Wille van de KNSB. Ten slotte was het woord aan Hans Bouwmeester, die onder grote belangstelling zijn causerie bracht.

In 1989 nam E.Jacobs afscheid van het LiSB-bestuur. Dit had te maken met zijn drukke werkzaamheden bij zijn vereniging. Hij had het voorzitterschap van SV Schaesberg aanvaard. Dhr. Jacobs werd benoemd tot erelid van de LiSB. Hij werd genoemd voor de wijze waarop hij de functie van penningmeester had vervuld. Hij was een bindende factor, die er aan bijdroeg dat samenwerking uitgroeide tot vriendschap.

In september 1989 vond onder de naam "Maas Rur schaakfestival" voor de eerste maal een treffen plaats van teams (dertig personen) van vijf regionale bonden uit België, Nederland en Duitsland. Dit toernooi vond plaats in het Belgische Neerpelt. Hiermee was het begin gemaakt van een jaarlijks terugkerend treffen, dat beurtelings bij een van de bonden zou plaatsvinden. De deelnemende bonden: Limburgse Schaakliga (België), Aachener Schachverband (Duitsland), Schaakverband Vlaams Brabant (België), Limburgse Schaakbond en Schachverband des Deutschsprachigen Belgien (België).

Mijlpaal.

In 1990 bereikte de LiSB een mijlpaal. De grens van 1500 leden werd gepasseerd. Tijdens de voorjaarsvergadering werd het 1500ste lid, de 14-jarige Ralf van de Ven van SV Brunssum, officieel gehuldigd. Voorzitter F.Hendriks overhandigde hem een schaakboek. Dhr. Hendriks mocht tevreden zijn met dit bereikte ledenaantal, temeer als men bedenkt dat dit aantal op 876 stond bij zijn aantreden als voorzitter en er dus sprake was van een winst van 624 leden in een tijdsbestek van dertien jaar. In 1991 kwam er een nieuwe wijze van verspreiden van de Nieuwsbrief. Deze werd voortaan verspreid als inlegblad bij het magazine Schakend Nederland van de KNSB. Het voordeel daarvan was dat alle leden het konden ontvangen. Dit kon omdat iedereen toch al Schakend Nederland thuis gestuurd kreeg en nu dus tegelijk ook de Limburgse Nieuwsbrief.

Jeugd Grand Prix.

In 1991 werd besloten tot het instellen van een Grand Prix voor de jeugd. De jeugd kon voortaan op de diverse jeugdtoernooien punten verdienen voor het Grand Prix klassement, waarvan aan het eind van het seizoen de eindstand werd opgemaakt. De winnaars van dit klassement kregen extra prijzen. In hetzelfde jaar werd besloten tot een andere nieuwigheid: het uitroepen van een "club van het jaar", een jaarlijkse prijs voor een vereniging die zich op diverse terreinen in positieve zin heeft onderscheiden en die het verdient om in het zonnetje gezet te worden. De vereniging Fortuna uit Geleen onderscheidde zich een aantal jaren met het op perfecte wijze organiseren van het AKAM-Education Open Limburgs Kampioenschap rapidschaak. Zo trok dit toernooi bijvoorbeeld in 1992 niet minder dan 150 deelnemers onder wie bekende topspelers als Reinderman, Finegold en Van Wely.

Erevoorzitter.

In 1992 kwam er een einde aan een lange bestuursperiode van F.Hendriks. Na vijftien jaar als

voorzitter vond hij het welletjes; bovendien maakte andere belangstelling het wat moeilijker om het drukke voorzitterschap te blijven uitoefenen. Hendriks werd bij gelegenheid van zijn afscheid benoemd tot erevoorzitter. Hij nam afscheid op het moment dat de Limburgse bond op z'n hoogtepunt was qua ledenaantal met 1578 leden. Vice-voorzitter W.Jeuken prees in zijn toespraak Hendriks als iemand die op voortreffelijke wijze leiding had gegeven aan de bond en in welhaast elke vergadering sprak over het ledenaantal. "Jij praatte dat omhoog". De naam van F.Hendriks werd voorgoed aan de bond verbonden door de instelling van de "Frits Hendriks wisseltrofee" voor de "club van het jaar". Deze trofee was een ondersje van het echtpaar Hendriks. De trofee, naar Frits Hendriks genoemd, werd namelijk vervaardigd door zijn echtgenote Marli.

In 1993 overleed op 72-jarige leeftijd Jac Jansen uit Blerick, die bekend stond als organisator en schaaqpromotor. Hij verzorgde jarenlang een schaakrubriek in het Dagblad voor Noord-Limburg en was de stuwende kracht achter het zomersnellschaaktoernooi 'Schaken met de Meester' in Blerick. Dit toernooi werd na zijn overlijden door leden van de Blerickse schaakvereniging voortgezet. "De schaker heeft zijn laatste zet gedaan", stond in de rouwadvertentie in de krant.

Witte-vlekkenplan.

In 1994 startte het bondsbestuur een nieuwe ledenwerfcampagne in de vorm van een 'witte-vlekkenplan'. Op de witte vlekken in de provincie Limburg, de plekken

Winnaars Club van het Jaar:

1992-1993: Tegelen
1993-1994: Caïssa Geleen
1994-1995: De Juiste Zet
1995-1996: Schaesberg
1996-1997: *niet toegewezen*
1997-1998: Venlo
1998-1999: *niet toegewezen*
1999-2000: DJC
2000-2001: Heerlen

Aanmoedigingsprijs:

1998-1999: Eijsden
1999-2000: De Driesprong
2000-2001: *niet toegewezen*

dus waar nog geen schaakvereniging was, werd de belangstelling voor een vereniging gepeild. Bij voldoende belangstelling werd samen met de plaatselijke schaakliefhebbers een vereniging opgericht. Dit initiatief werd voor het bondsbestuur uitgevoerd door bestuurslid F.Clevers. Het lukte om een aantal verenigingen op te richten, zoals in Echt, Schinnen, Nederweert en Hunsel. Ook sloten zich enkele verenigingen die buiten de bond schaakten, bij de LiSB aan, zoals Eijsden en De Raadsheer uit Elsloo. Een voorstel van de LiSB om nieuwe verenigingen een startsubsidie van de KNSB te geven, werd op de Bondsraad van de KNSB aangenomen. Zo kreeg elke nieuwe vereniging voortaan een startkapitaaltje en in het volgende jaar van het bestaan ook nog een doorstartsubsidie.

In 1994 werd F.Clevers uit Melick, die reeds vijf jaar bestuurslid was, gekozen tot voorzitter als opvolger van D.Klokgieters uit Roermond. Hij moest wegens tijdsdruk terugtreden. Het terugtreden van de voorzitter viel toevallig samen met dat van de penningmeester, W.Jeuken, en de secretaris, A. van der Sande. Het volledige dagelijks bestuur viel dus weg. Aan het bestuur met vijf nieuwe gezichten was het de taak om de zaak over te nemen. De heren Jeuken en Van der Sande werden benoemd tot erelid vanwege hun vele verdiensten voor het schaken in Limburg. Jeuken had zeventien jaar zitting gehad in het bestuur; de eerste twaalf jaar maakte hij de Nieuwsbrief en de laatste vijf jaar was hij penningmeester. Van der Sande verrichtte zeven jaar het intensieve werk van secretaris. In 1994 overleed J.Kempener, jeugdleider van SV Schaesberg. De vereniging besloot het jeugdtoernooi voortaan het "Jean Kempener jeugdtoernooi" te noemen.

In 1995 werd een samenwerkingsverband van drie verenigingen geboren: een internationaal jeugd invitatietoernooi onder de naam Internationaal Jeugdtoernooi Limburg (I.J.L.). De drie verenigingen die hiertoe het initiatief namen, waren DJC uit Stein, de Blerickse

Schaakvereniging en VSM uit Maastricht. Ze besloten dat het toernooi bij toerbeurt bij een van hen zou plaatsvinden. Het toernooi was bedoeld voor spelers van 14 tot en met 22 jaar. Spelers uit Limburg konden zich meten met jeugdige talenten uit andere delen van Nederland en het buitenland.

In 1995 gaf de LiSB een boekje uit in samenwerking met A.Liesveld uit Nederweert-Eind. Het boekje bevatte 54 schaakproblemen. De opbrengst was voor een deel voor de LiSB en voor een deel voor de Wereldwinkel.

Internet.

Internet deed zijn intrede in de wereld. Steeds meer mensen vonden hun weg op het wereldwijde web op de computer. In 1996 ging de LiSB op internet. Langzaam maar zeker kreeg deze website van de LiSB steeds meer belangstelling en in de loop van de tijd werd het een belangrijke en onmisbare informatiebron.

In 1996 werd een nieuwigheid ingevoerd: een recreantencompetitie voor viertallen. Er namen in het eerste seizoen al meteen 14 teams deel. Het idee hiervoor kwam uit de hearings die het bestuur hield. Tijdens een van de hearings werd het idee geopperd. Het bestuur hield op een aantal plaatsen in de provincie deze hearings om te horen wat er onder de clubs leefde en hoe zij over een aantal zaken dachten.

In 1996 viel een van onze schaakvrienden een belangrijke onderscheiding ten deel. J.Janssen uit Roermond ontving bij gelegenheid van koninginnedag een koninklijke onderscheiding: lid in de Orde van Oranje Nassau. Janssen was oud-bestuurslid van de LiSB en op dat moment nog volop actief binnen zijn vereniging 't Pionneke. Daarnaast was en is hij in Roermond op diverse terreinen actief.

Provinciale schaakdag.

In 1997 kwam Limburg weer met een nieuwigheid: de provinciale schaakdag. Deze vond voor het eerst plaats aan het begin van het seizoen 1997-1998. De jaarlijkse provinciale schaakdag kon gezien worden als een dag

waarop de clubs in Limburg 'open huis' hielden of diverse activiteiten organiseerden. Een mooie gelegenheid voor belangstellenden om eens te komen kennismaken met schaken en tevens een gelegenheid voor de clubs om zich te presenteren.

In 1997 moest de LiSB wederom afscheid nemen van iemand die bijzonder veel voor het schaken in Limburg had betekend: H.Borghouts uit Venlo (competitieleader en kalendercoördinator) zette een punt achter een periode van niet minder dan twintig jaar in het bestuur van de Limburgse schaakbond. Bij die gelegenheid werd hij benoemd tot erelid. Voorzitter Clevers typeerde de scheidende bestuurder als consciëntieus, ijverig, integer en iemand die werd gesierd door eenvoud en bescheidenheid. Als hij vergeleken zou moeten worden met een schaakstuk, dan zou het de toren zijn: bescheiden in de hoek, maar rotsvast; komt niet meteen in actie maar ziet het spel even aan, komt sterk naar voren als het moet en is dan zeer belangrijk. Net als de toren bewandelde Borghouts consequent een goede rechte lijn, rechtschappen, recht door zee en rechtvaardig.

Nederlands kampioenschap.

In 1998 kwam er een heus Nederlands kampioenschap naar Limburg. De Blerickse schaakvereniging slaagde erin de organisatie te verwerven van het NK snelschaken voor de jeugd, een mooi evenement met ettelijke honderden deelnemers uit het hele land.

HUIDIG BESTUUR, JAAR 2002 LIMBURGSE SCHAAKBOND

Voorzitter:

J. Cuppen RI

Vice-voorzitter:

F. Clevers

Secretaris:

drs. B.van der Grinten

Penningmeester:

drs. M. Janssen RA

Competitieleader:

ir. R. Hünen

Wedstrijdleider:

A.Voncken

Jeugdleiders:

W. Wijsen

mr. A. Hendrickx

Een aanwinst voor Limburg en vanaf dat moment een jaarlijks hoogtepunt op jeugdgebied in onze provincie.

Een uniek evenement vond, eveneens in 1998, voor het eerst in Limburg plaats en wel in het kinderrevalidatiecentrum Franciscusoord in Valkenburg: een internationaal schaaktoernooi voor motorisch en / of visueel gehandicapte en niet-gehandicapte jongeren. Vier dagen lang schaakten 71 spelers uit acht landen. Gehandicapte en valide jongeren trokken al die dagen, 24 uur per dag, met elkaar op. De doelstelling, het bevorderen van de integratie, was volledig geslaagd. Voor de organisatie tekenden het Franciscusoord, de Dam- en Schaakvereniging Houthem en de LiSB. Van de zijde van de LiSB zette W.Wijzen uit Maastricht zich hier voor in.

Gezamenlijke slotronde.

Nog een andere noviteit en een nieuwe traditie viel te noteren op zondag 28 maart 1999: de gezamenlijke slotronde van de LiSB-zondagcompetitie voor clubteams. De Algemene Leden Vergadering had hiertoe op voorstel van het bestuur besloten. De slotronde vond plaats in motel Stein-Urmond en werd omlijst met een schaakmarkt en simultaan. Welgeteld 447 competitieschakers togen naar Urmond. Uiteraard waren hier extra kosten aan verbonden, zoals de huur van de ruimte, maar die werden gedragen door een sponsor.

In 1999 een wisseling van de wacht: vice-voorzitter J.Cuppen uit Blerick volgde F.Clevers op als voorzitter. Voor F.Clevers echter geen afscheid. Hij bleef in het bestuur en werd vice-voorzitter. Het voorzitterschap, wat veel representatieve taken met zich meebrengt, kon hij niet meer combineren met een opleiding die hij ging volgen. Koninginnedag 2000. De jaarlijkse lintjesregen. Een van de gedecoreerden in Limburg was een schaker: Th.Daamen uit Haelen. Hij werd benoemd tot lid in de Orde van Oranje Nassau, een onderscheiding die hij met name verdiende vanwege zijn

voorzitterschap van twintig jaar van SV Leudal en zijn niet aflatende ijver. Mede door zijn inzet was en is Leudal steeds een van de grootste verenigingen van Limburg met een zeer grote jeugdafdeling.

Landenwedstrijd.

De Venlose schaakvereniging zette in 2000 op buitengewoon fraaie wijze haar 75-jarig bestaan luister bij. Van 24 t/m 27 augustus organiseerde de Venlose SV op perfecte wijze een landenwedstrijd tussen Nederland en Duitsland. Het was lang geleden dat er zoveel grootmeesters tegelijk aan het werk te zien waren in Limburg. Venlo werd overladen met complimenten voor de wijze waarop de wedstrijd was georganiseerd.

Een persoonlijk succes, niet achter maar naast het schaakbord, was er in 2000 voor L.Muys uit Nuth. Hij werd door de wereldschaakbond FIDE benoemd tot Internationaal Arbitrator.

Nog een ander hoogtepunt: in januari 2001 vond in Maastricht een oefenmatch plaats tussen grootmeester Van der Wiel en de computer "Rebel". Van der Wiel won met 3½-2½. Voor de organisatie tekende de Stichting Chess Events Maastricht, die kort tevoren was opgericht om het schaken in Maastricht te promoten. Schaak-auteur Jan van Reek bracht de partijen live op internet voorzien van commentaar. Duizenden mensen keken op internet mee. De match kreeg een herhaling in februari 2002. Nu speelde grootmeester Van Wely tegen de computer. Een van de initiatiefnemers van de eerste match, Maarten van Gils, tevens voorzitter van VSM, maakte dit helaas niet meer mee. Hij overleed in 2001.

Grootste sponsor.

Begin 2001 kon de LiSB een sponsorovereenkomst tekenen met een belangrijke sponsor, het bedrijf Van Putte & Stevens Accountants en Belastingadviseurs (korte tijd later van naam veranderd in "Duwell"). Dit was de grootste sponsoring ooit voor de

Limburgse schaakbond. Dat D.Klokgieters namens het bedrijf de overeenkomst sloot, was geen toeval. Klokgieters was enkele jaren voorzitter van onze bond, voorzitter van 't Pionneke Roermond en dus een groot schaakliefhebber.

Ten slotte belanden we in 2002, het jaar waarin de LiSB dus het 75-jarig bestaan viert. In dit historisch overzicht keken we terug. We beschreven 75 jaar schaken in Limburg in vogelvlucht en konden daarbij natuurlijk niet volledig zijn. We hebben op persoonlijke wijze de "krenten uit de pap" gehaald. Het verleden is belangrijk, want er kunnen altijd lessen uit getrokken worden. Het is van belang om het goede vast te houden en op enthousiaste en vernieuwende wijze vooruit te kijken. Hiervoor verwijzen we naar de bijdrage die de huidige voorzitter J.Cuppen in zijn voorwoord heeft geleverd. Het motto luidt: samen bouwen aan de toekomst!

Eerste kampioen.

Ten slotte, als uitsmijter van dit historisch overzicht nog een toetje in de vorm van een partij uit de oude doos. Het is een van de oudste genoteerde partijen uit het Limburgse wedstrijdschaak, gespeeld door de eerste kampioen van Limburg, A.Rosmüller in 1928. Vanuit "oudheidkundig" oogpunt bezien dus een hele bijzondere partij.

Tongeren - Rosmüller

1. d4 d5 2. c4 Pf6 3. Pc3 e6
4. e3 c6 5. Pf3 Pbd7 6. Ld3 dxc4
7. Lxc4 Lb4 8. Ld2 0-0
9. Ld3 Te8 10. 0-0 e5
11. Lc4 Ld6 12. Db3 Te7
13. Pg5 Df8 14. Pce4 Pxe4
15. Pxe4 Lc7 16. Lb4 exd4
17. Lxe7 Dxe7 18. exd4 Pb6
19. Ld3 Le6 20. Dc2 g6
21. b3 Td8 22. Db2 Td5
23. Le2 Dh4 24. Pg3 Txd4
25. Lf3 Le5 26. De2 Lc7
27. Tfe1 Pd5 28. Lxd5 Txd5
29. Tad1 Dg5 30. Pe4 Dh4
31. g3 Dd8 32. Pc5 (0-1)

Tekst: Frank Clevers

Kampioenen van Limburg

Kampioensgroep:

2001:	1. M. Dambacher	2. P. Driessens	3. G. Janssen
2000:	1. M. Dambacher	2. J. Heltzel	3. P. Driessens
1999:	1. G. Dörenberg	2. P. Driessens	3. M. Vinck
1998:	1. M. Dambacher	2. M. Peek	3. H. van Gool
1997:	1. G. Janssen	2. G. Dörenberg	3. L. Armino
1996:	1. R. Caessens	2. L. Severens	3. J. Renet
1995:	1. O. Lemmers	2. R. van Gool	3. G. Janssen
1994:	1. G. Janssen	2. H. van Gool	3. A. van Nieuwenborg
1993:	1. L. Armino	2. M. Peek	3. P. Driessens
1992:	1. O. Lemmers	2. R. van Gool	3. G. Dörenberg
1991:	1. G. Dörenberg	2. J. Renet	3. J. van Mechelen
1990:	1. A. Henzen	2. G. Dörenberg	3. R. Caessens
1989:	1. J. Renet	2. G. Dörenberg	3. A. Henzen
1988:	1. H. Temmink	2. G. Dörenberg	3. J. Renet
1987:	1. J. Renet	2. G. Dörenberg	3. P. Schoeber
1986:	1. H. Temmink	2. G. Bisschoff	3. A. Hendricks
1985:	1. B. v.d. Plassche	2. A. Henzen	3. H. Temmink
1984:	1. J. Renet	2. M. v. Gils	3. A. Hendricks
1983:	1. J. Renet	2. A. Hendricks	3. F. Scheeren
1982:	1. J. Renet	2. G. Bisschoff	3. R. Caessens
1981:	1. A. Bouwmeester	2. J. Renet	3. R. Caessens
1980:	1. A. Bouwmeester	2. J. Renet	3. R. Caessens
1979:	1. H. v.d. Spek	2. J. Renet	3. E. Coenen
1978:	1. R. Douven	2. J. Renet	3. H. v.d. Spek
1977:	1. H. v.d. Spek	2. J. Renet	
1976:	1. J. Renet		
1975:	1. J. Renet		
1971 t/m 1974:	1. P. v.d. Sterren		
1970:	niet gespeeld		
1969:	1. H. Borghouts		
1967 t/m 1968:	1. F. Engelhard		
1966:	1. H. Meddeler		
1965:	1. A. Vinken		
1964:	1. H. Meddeler		
1962 t/m 1963:	1. R. Moonen		
1960 t/m 1961:	1. H. Meddeler		
1949 t/m 1959:	1. A. Vinken		
1948:	1. J. Selman		
1940 t/m 1947:	1. A. Vinken		
1938 t/m 1939:	1. J. Kallenbach		
1936 t/m 1937:	1. J. Selman		
1935:	1. J. van Kerkoerle		
1934:	1. J. Selman		
1932 t/m 1933:	1. Koblitz		
1931:	1. A. Gertsch		
1930:	1. J. Selman		
1929:	1. F. Courtens		
1928:	1. A. Rosmüller		

Eerste Klasse:

2001:	1. L. Janssen	2. F. Scheeren	3. G. Leentjens
2000:	1. P. Boonen	2. R. Snoeck	3. P. Metsemakers
1999:	1. T. Bus	2. G. Leentjens	3. M. Kraus
1998:	1. J. van Rens	2. H. van Mulekom	3. P. Boonen

Tweede Klasse:

2001:	1. F. v. Rijsbergen	2. F. Werts	3. R. Elzinga
2000:	1. B. Janssen	2. M. van Rens	3. J. Dols
1999:	1. J. Uckermann	2. D. Boskemper	3. M. van Haren
1998:	1. J. Bongaerts	2. R. Wagemakers	3. V. Sewalt
1997:	1. J. van Rens	2. B. Ravnjak	3. H. Leenders

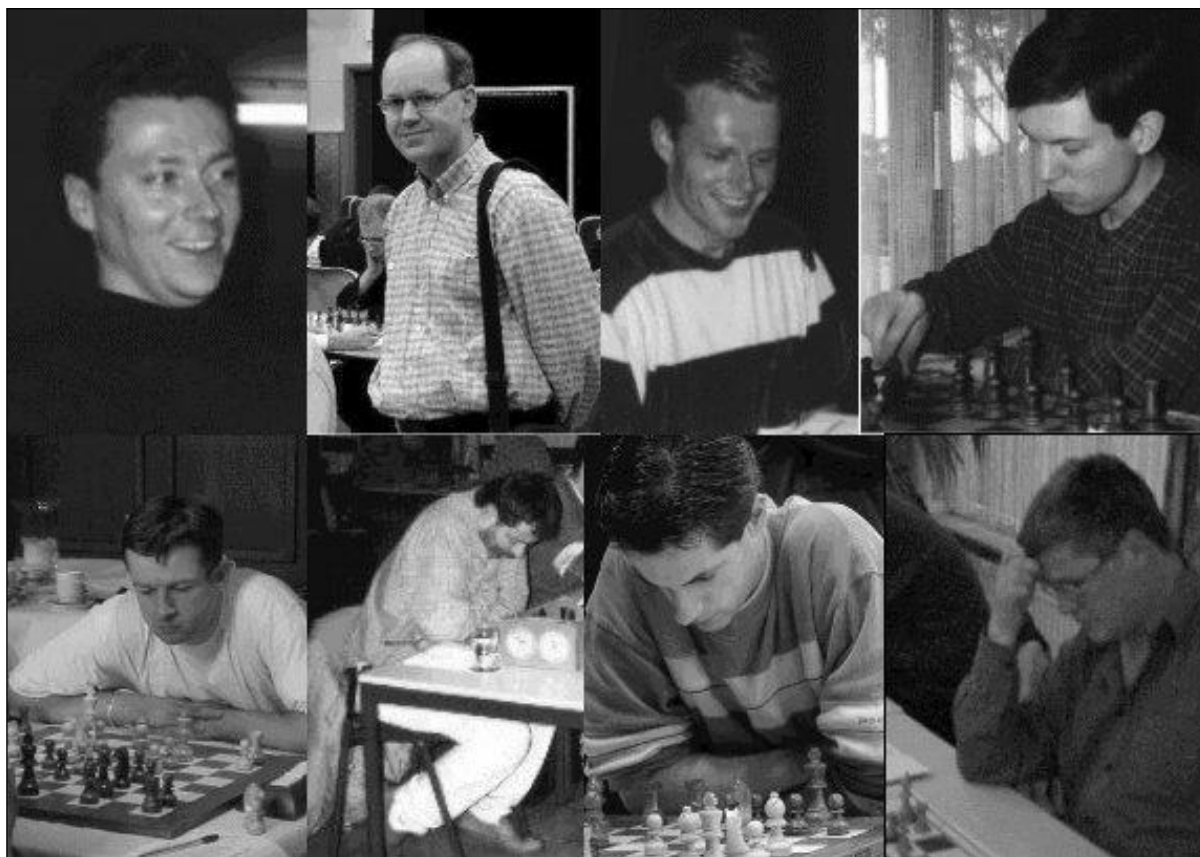
1996:	1. J. Laffleur	2. R. Wiche	3. H. Jacobs
1995:	1. M. Starmans	2. C. Hoeben	3. M. van Gils
1994:	1. L. Muys	2. M. van Gils	3. R. Snoeck en F. Wijnands
1993:	1. P. Hoeben	2. H. Jacobs	3. F. Werts
1992:	1. M. Janssen	2. R. Wiche, C. Hoeben, J. Arbeel en J. Munsters	
1991:	1. J. Schoenmakers	2. J. Laffleur	3. E. Golob
1990:	1. B. Smeets	2. A. van Nieuwenborg	3. C. van Vliet en P. Hinssen
1989:	1. E. Souren	2. R. van Hek	3. J. Jeurissen
1988:	1. S. Simenon	2. M. Frenken	3. J. Moonen
1987:	1. J. Schiepers	2. R. Zink	3. B. Merx
1986:	1. R. Merx	2. B. Merx	3. S. Rudolph
1985:	1. L. van de Lisdonk	2. J. Fober	3. H. van Nijf
1984:	1. M. Bunnik	2. S. Rudolph	3. A. de Leau
1983:	1. F. Schleipfenbauer	2. M. Winkels	3. F. Jager
1982:	1. P. Boonen	2. F. Schleipfenbauer	3. L. van de Lisdonk
1981:	1. J. Franssen	2. W. v.d.Wal	3. A. Peeters
1980:	1. Smulders	2. Knubben	3. Meys
1979:	1. F. Rijvers	2. A. Geenen	3. Th. Van Rossum
1978:	1. L. Hendrikx	2. C. Crombach	3. J. Lensen
1977:	1. B. Meisters	2. A. Siebers	3. R. Stokbroeks

Senioren:

2000:	1. T. Montforts	2. R. Werts	3. T. van Pol
1999:	1. H. Cramers	2. A. Notten	3. C. van Vliet
1998:	1. A. Notten	2. J. Perrenet	3. P. Kuntzelaers
1997:	1. A. Siebers		
1996:	1. A. Siebers		

Veteranen:

2001:	1. B. v. Steenbergem	2. G. de Wit	3. F. Hendriks
2000:	1. M. van Gils	2. J. Michon	3. W. Jacobs
1999:	Gecombineerd met senioren: zie aldaar		
1998:	1. G. de Wit	2. H. Meijerink	3. J. Schreinemachers
1997:	1. G. de Wit		
1996:	1. J. Schreinemachers		
1995:	1. J. Schreinemachers		
1994:	1. P. Catti	2. H. Reesink	3. J. Schreinemachers
1993:	1. C. van Vliet	2. F. Rijvers	3. B. Kosman
1992:	1. C. van Vliet	2. F. Rijvers	3. C. Visser
1991:	1. C. van Vliet	2. J. Dahlmans	3. A. Beks
1990:	1. F. Rijvers	2. J. Dahlmans	
1989:	1. H. Meddeler	2. Wiertz	3. Wanten / Hendrikx
1988:	1. F. Rijvers	2. H. Meddeler	3. M. Hendrikx
1987:	1. P. Beyk	2. R. Marissen	3. J. Dahlmans
1986:	1. H. Meddeler	2. P. Gobbels	3. J. Dahlmans
1985:	1. H. Meddeler	2. G. Dreier	
1984:	1. H. Meddeler	2. B. Kosman	
1983:	1. H. Meddeler	2. P. Göbbels	
1982:	1. H. Meddeler	2. J. de Vries	
1981:	1. A. Vinken	2. H. Meddeler	
1980:	1. H. Meddeler	2. A. Vinken	3. P. Gubbels

Bovenste rij: v.l.n.r. Leo Armino, Henk Temmink, Gaston Dörenberg, Oscar Lemmers
 Onderste rij v.l.n.r. Ger Janssen, Jack Renet, Martijn Dambacher, Rob Caessens

Bovenste rij: v.l.n.r. Bert van Steenberghe, Hein Meddeler, Jo Schreinemachers
 Onderste rij v.l.n.r. Piet Hoeben, Cor van Vliet, Ger de Wit, Maarten van Gils (†)

Jeugd:

	Tot 20 jaar:	Tot 16 jaar:	Tot 14 jaar:	Tot 12 jaar:	Tot 10 jaar	Tot 8 jaar
2001	1. J. Heltzel	1. J. Simenon	1. R. Elzinga	1. E. Clevers	1. O. Freriks	1. T. Hünen
2000	1. J. Heltzel	1. S. Vanwersch	1. J. Simenon	1. E. Clevers	1. R. Hillen	1. C. Jeurissen
1999	1. J. Heltzel	1. T. Sevriens	1. S. Spronkmans	1. M. Nabuurs	1. E. Clevers	1. R. Maessen
1998	1. J. Heltzel	1. A. Ibrahim	1. T. Sevriens	1. J. Simenon	1. E. Clevers	1. L. Janssen en S. Mergelsberg
1997	1. R. Backhuis	1. M. Vinck	1. P. Muris	1. Y. Muris	1. M. Nabuurs	
1996	1. M. Dambacher	1. J. Heltzel	1. M. Vinck	1. Y. Muris	1. J. Simenon	
1995	1. M. Dambacher	1. F. van Gemen	1. J. Heltzel	1. P. Müris	1. J. Nabuurs	
1994	1. I. Utama	1. M. Dambacher	1. J. Heltzel	1. R. Starmans	1. S. Ramaekers	
1993	1. M. Peek	1. M. Dambacher	1. G. Vrancken	1. J. Heltzel	1. R. Starmans	
1992	1. M. Strijbos	1. C. Hopman	1. G. Vrancken	1. E. Rossen	1. S. Muris	
1991	1. O. Lemmers	1. C. Hopman	1. M. Dambacher	1. F. van Gemen	1. J. Rikken	
1990	1. M. Strijbos	1. C. Smeets	1. I. Utama	1. M. Dambacher	1. J. Schreurs	
1989	1. G. Dörenberg	1. P. Driessens	1. P. Driessen	1. M. Dambacher	1. J. Schreurs	
1988	1. O. Lemmers	1. M. Strijbos	1. J. Gijzen	1. I. Utama	1. M. Dambacher	

	Tot 20 jaar:	Tot 16 jaar:	Tot 13 jaar:
1987	1. R. Honings	1. O. Lemmers	1. B. Braeken
1986	1. M. Beulen	1. O. Lemmers	1. K. de Bruyn
1985	1. B. v.d. Plassche	1. M. Beulen	1. T. v.d. Veen
1984	1. A. Hendriks	1. D. van Drongelen	1. F. Wuts
1983	1. B. v.d. Plassche	1. E. Jager	1. F. Wuts
1982	1. G. Royackers	1. B. v.d. Plassche	1. D. van Drongelen
1981	1. H. Wanders	1. B. v.d. Plassche	1. F. Verhagen
1980	1. A. Bouwmeester	1. T. Elbers	1. F. Vos
1979	1. R. Douven	1. T. Elbers	1. L. Boonen
1978	1. R. Douven	1. T. Elbers	1. T. Berben
1977	1. H. Jansen	1. H. Wijnhoven	1. T. Elbers
1976	1. R. Koymans	1. R. Douven	1. T. Elbers
1975	1. J. Renet	1. H. Janssen	1. A. Peeters
1974	1. P. Scheeren	1. B. van der Grinten	1. L. Salemans
1973	1. P. Scheeren		
1972	1. P. van der Sterren		
1971	1. E. Fliet		
1970	1. H. Goetsch		
1969	1. H. Goetsch		
1965	1. M. Simon, Sittard		
1963	1. M. Simon, Sittard		
1962	1. M. Simon, Sittard		
1956	1. H. v. Spijk, Venlo		
1955	1. H. v. Spijk, Venlo		
1952	1. H. Terhal, Heerlen		
1951	1. M. Kloostra, Maasniel		
1950	1. M. Kloostra, Maasniel	2. Th. van Spijk, Venlo	

Dames:

1997	1. H. Tangelder		
1995	1. V. Muris		
1988	1. H. Wuts		
1986	1. N. Paulssen	2. M. Meys	3. I. Wuts
1985	1. M. Meys	2. K. Bulle	3. A. Paridaens
1984	1. K. Jeuken	2. K. Bulle	3. M. Meys
1983	1. M. Meys	2. K. Bulle	3. K. Jeuken
1982	1. Th. Berden	2. K. Bulle	3. K. Jeuken
1981	1. A. Joosten	2. K. Bulle	
1980	1. A. Joosten	2. K. Bulle	
1979	1. A. Joosten	2. H. Knipe	3. L. Beeren
1978	1. G. Hovens	2. L. Beeren	

